

[Høilesen.]

man herigennem kunne afhjælpe „tabet“ af Rubjerg Knude fyr. Her må jeg stærkt understrege fyrdirektørens bemærkning om tabet af fyret, der tillige indeholder en anerkendelse af dets tilstedeværelse. Jeg må stærkt advare imod, at man går til en nyordning af Rubjerg Knudes fyrtjeneste, der vil medføre forringelse af sikkerheds-tjenesten såvel for skibsfarten som for den fiskerflåde, der er hjemmehørende i fiskerlejerne både nord og syd for fyret, og som daglig drager nytte af det. Så vidt jeg kan skønne, skal der en ny investering til i Hirtshals fyr, for at der kan skabes mulighed for, at Rubjerg Knude fyr kan nedlægges. Hvor stor skal denne investering være? Jeg mener, at der er tungtvejende grunde til at blive ved det bestående.

Vagn Bro: Inden jeg gik op på denne talerstol, henvendte nogle af tingets yngre medlemmer sig til mig og bad mig i anledning af den højtærede formands tale sige, at de fandt, at det var de rette ord i rette tid og på rette sted. Det var endda således, at et af de yngre medlemmer føjede til, at når formanden havde nævnt, at der sad 6-7 personer i ét værelse, så repræsenterede han en gruppe, hvor der var 9 om et værelse, og det er altså en yderligere understregning af formandens ord.

Må jeg rette en henvendelse til den højtærede minister for kulturelle anliggender og til den højtærede boligminister. Det drejer sig om et emne, jeg før har berørt, men der er, om jeg så må sige, kommet ny besætning i disse to høje ministerier, og derfor vil jeg gerne igen henlede opmærksomheden på restaureringen af den gamle danske grænsborg Koldinghus, der jo heldigvis nu ligger midt inde i landet. Nu er en ikke uvæsentlig del af dette betydelige historiske bygningsværk restaureret, bl. a. hele nordfløjen med tårnet, men sydfløjen er tilbage, og i dette i sig selv monumentale bygningsværk findes der jo meget betydelige samlinger. Jeg tror, jeg tør sige uden at overdrive, at var den anden verdenskrig ikke kommet, havde denne restaurering fundet sted. Jeg ved, at statsminister Stauning i sin tid var meget optaget af dette. Han fandt, at det var urimeligt, at en sådan bygning lå hen

delvis som ruin, men det er jo givet, at efter krigen måtte genopbygningen komme, og jeg skal heller ikke bestride, at den heldigvis ringe arbejdsløshed, vi har, ikke gør det lettere. Jeg vil føje til, at ligesom vi alle med glæde har set bevillingerne til Sønderborg Slot, der jo også repræsenterer en betydelig periode i Danmarks historie, synes jeg, at vi, hvis vi snart står over for at komme ind i det store fællesmarked, egentlig nødigt skal have for mange ruiner her i Danmark, og jeg kan føje til, at købstaden og egnen er i høj grad villige til at yde deres. Der er selvfølgelig ikke tale om, at bygning af boliger til mennesker skal vige for noget sådant, men jeg mener: enhver ting til sin tid og på sin plads.

Så vil jeg gerne have lov til — og det er mig ret magtpåliggende nu inden den store juletrafik — at rette en henstilling til den højtærede justitsminister. Der er — ikke fra selve Rådet for større Færdselssikkerhed, men fra en relativt høj funktionær i dette — fremkommet en kommentar, som jeg mener at der fra denne talerstol bør nedlægges protest imod, og jeg ville lægge megen vægt på, om den højtærede justitsminister ville sige, at man skal være meget forsigtig med at udtale sig således, som det er sket.

Må jeg allerførst sige, at nu er jo hastighedsbegrænsningen fastsat til at gælde fra den 22. december til den 3. januar. Jeg er meget interesseret i nordiske forhold, og jeg tænkte ærlig talt ved mig selv: vi nordiske folk har så svært ved at blive enige selv om praktiske ting, og nu havde Sverige, der jo begyndte med hastighedsbegrænsningen i juletiden med det næsten eventyrlige held sidste jul, at der efter bladene kun var ét dødsfald, fastsat tidsrummet for begrænsningen til 22. december — 8. januar, altså til efter helligtrekonger, mens den højtærede justitsminister er standset ved den 3. januar. Jeg går ud fra, at det er udtryk for en slags dansk standhaftighed: at vi skal se at få et særligt standpunkt, et standpunkt, der er anderledes. Men lad det nu være. Kan vi gennemføre med held denne fartbegrænsning fra 22. december 1961 til 3. januar 1962, er meget opnået.

Men samtidig med, at den højtærede justitsminister forbereder denne julens og nytårets fartbegrænsning, så hører jeg med